

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/201/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123012036
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123012036.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 26.07.2023, č. k. 35PP/53/2023-33, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 07.12.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 66 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona tak, že zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 31T/44/2020, zo dňa 11.11.2020 a rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 2T/73/2022, zo dňa 28.02.2023.

2. Proti uvedenému uzneseniu zahlásil odsúdený po priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva na podanie sťažnosti.

3. Podanú sťažnosť odsúdený odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu osobitným podaním zo dňa 31.08.2023 nasledovne (skrátene):

3.1. Nestotožňuje sa s rozhodnutím súdu, ktorým súd zamietol jeho návrh na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Má za to, že súd nedostatočne a nesprávne posúdil nespĺnenie druhej materiálnej podmienky na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, t. j. či je možné od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

3.2. Je si plne vedomý svojho odsúdenia a uložený trest riadne vykonáva, o čom svedčí aj kladné hodnotenie jeho osoby zo strany Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, ktoré si súd vyžiadal pred rozhodovaním o jeho návrhu na podmienené prepustenie. Aj podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov naplnenie druhej materiálnej podmienky podmieneného prepustenia je podmienené naplnením prvej materiálnej podmienky t. j. vyhodnotením, či vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie. Bol toho názoru, vychádzajúc aj z predloženého hodnotenia jeho správania počas výkonu trestu odňatia slobody, že počas výkonu trestu po všetkých stránkach preukázal nápravu a úprimnú snahu o polepšenie, o čom svedčí aj plnenie stanovených cieľov programu zaobchádzania, ktorý je primárne zameraný na odstránenie negatívnych príčin, ktoré ho viedli k spáchaniu trestného činu a k budovaniu kritického pohľadu na toto jeho správanie, a zároveň je tiež zameraný na vytvorenie predpokladov pre vedenie riadneho života po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a budovanie pozitívneho hodnotového rebríčka v jeho živote. K spáchaniu skutkov, za ktoré sa ocitol vo výkone trestu odňatia slobody, má plne kritický postoj, tieto skutky ľutuje a uvedomuje si protiprávnosť a závažnosť svojho konania pre spoločnosť a chce vyvinúť všetko úsilie na to, aby sa už viac svojím správaním nedostal do rozporu so zákonom.

3.3. Taktiež má za to, že v jeho prípade preukázal splnenie podmienok a predpokladov na to, že po podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je možné od neho očakávať, že povedie riadny život. Oporou a podporou počas výkonu trestu mu bola a po jeho prípadnom prepustení bude, jeho rodina, s ktorou je počas celého výkonu trestu v intenzívnom kontakte všetkými dostupnými prostriedkami. Po prípadnom podmieničnom prepustení má zabezpečené bývanie v domácnosti u svojej matky D. B. na adrese: B. XXXX/XX, E., pričom matka trpí vážnym onkologickým ochorením a vyžaduje si pomoc a opateru, ktorú jej chce poskytnúť. Taktiež má záujem sa ihneď uchádzať o prácu, zamestnať sa a riadne pracovať.

3.4. Uvedomuje si, že sa opakovane dopustil trestnej činnosti napriek tomu, že bol v minulosti viackrát odsúdený za trestnú činnosť na podmieničné tresty odňatia slobody, prípadne alternatívne tresty, avšak je potrebné uviesť, že ani jedenkrát svojím správaním nedal dôvod na premenu v minulosti mu uloženého podmieničného trestu odňatia slobody, resp. na nariadenie jeho výkonu a pri každom doposiaľ uloženom podmieničnom treste odňatia slobody sa v skúšobnej dobe osvedčil, čo viedlo k zahľadniu týchto predchádzajúcich odsúdení. Všetky prechádzajúce odsúdenia sa týkali prečinov za drobnú majetkovú trestnú činnosť, pričom nikdy sa nedopustil závažnej alebo inej násilnej trestnej činnosti, čo by mohlo byť taktiež zohľadnené pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení. Keďže v priamom výkone trestu odňatia slobody sa ocitol po prvýkrát, až tu si v dostatočnom rozsahu uvedomil škodlivosť svojho protiprávneho konania, a je odhodlaný v prípade podmieničného prepustenia plnohodnotne sa zaradiť do spoločnosti a viesť riadny život.

3.5. Myslí si, že všetky vyššie uvedené skutočnosti by mohli vo svojom súhrnnom hodnotení viesť k záveru o splnení aj druhej materiálnej podmienky pre jeho podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Je si vedomý, že toto je jeho posledná šanca na podmieničné prepustenie, nakoľko v prípade ďalšieho odsúdenia by ho už zrejme nikto z výkonu trestu nikdy neprepustil. Prosí teda o zhovievavejšie vyhodnotenie vyššie uvedených skutočností.

3.6. Na základe uvedené žiada Krajský súd v Trnave ako nadriadený súd, aby preskúmal napadnuté uznesenie, pričom na podklade podanej sťažnosti navrhuje, aby nadriadený súd podľa ustanovenia § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie a rozhodol vo veci sám tak, že ho podmienične prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody s uložením primeranej skúšobnej doby prípadne aj za súčasného uloženia probačného a mediačného dohľadu, ako aj primeraných povinností a obmedzení.

4. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

5. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

6. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

7. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmieničné prepustenie z výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody, ktoré si vykonáva na základe trestného rozkazu Okresného súdu Galanta, sp. zn. 31T/44/2020, zo dňa 11.11.2020 a rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 2T/73/2022, zo dňa 28.02.2023. Návrh odsúdeného prvostupňový súd zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku (vykonanie potrebnej časti trestu odňatia slobody), splnil i prvú materiálnu podmienku (vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie), avšak nesplnil druhú materiálnu podmienku (dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu).

8. V odôvodnení napadnutého uznesenia prvostupňový súd pri vyhodnotení prvej materiálnej podmienky poukázal na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnu a na skutočnosti z neho vyplývajúce a skonštatoval, že vo vzťahu k odsúdenému neboli konštatované žiadne závažné negatívne skutočnosti a poznatky o jeho osobe, ktoré by mali za následok nesplnenie tejto materiálnej podmienky. Odsúdený počas výkonu trestu bol dvakrát disciplinárne odmenený za plnenie pracovných povinností a disciplinárne potrestaný nebol. Počas výkonu trestu bol pracovne zaradený, k jeho pracovnej morálke nie sú výhrady. V rámci programu zaobchádzania plní stanovené ciele priebežne. Na základe zhodnotenia uvedených poznatkov prvostupňový súd skonštatoval, že odsúdený preukázal polepšenie počas výkonu trestu.

9. Pri posudzovaní druhej materiálnej podmienky vychádzal prvostupňový súd najmä z odpisu z registra trestov odsúdeného a trestnej činnosti, za ktorú si aktuálne odpykáva trest odňatia slobody. Odsúdený v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 31T/44/2020 v trvaní 10 mesiacov pre prečin krádeže. Trest odňatia slobody mu bol uložený ako súhrnný trest vo vzťahu k skoršiemu odsúdeniu za prečin krádeže. Následne bude vykonávať trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia (nenastúpenia do výkonu trestu). Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený má celkovo 10 záznamov pre druhovo rovnorodú majetkovú trestnú činnosť - opakovane spáchané (7x) prečiny krádeže a prečin podvodu. Z odpisu trestov tiež vyplýva, že odsúdenému boli za predchádzajúcu trestnú činnosť postupne ukladané výlučne podmienené tresty odňatia slobody, prípadne alternatívne tresty (trest povinnej práce). Trestnej činnosti sa napriek trestom nespojeným s odňatím slobody naďalej dopúšťal, o čom svedčí ďalšia jeho trestná činnosť. Vzhľadom na pokračujúcu recidívu odsúdeného, súdy v ďalšom období ukladali odsúdenému už nepodmienené tresty. Skúsenosti s jeho predchádzajúcim spôsobom života, najmä početnosť a druhová rovnorodosť trestnej činnosti, páchanie ďalšej trestnej činnosti napriek podmienenému odsúdeniu svedčia o nedostatku rešpektu k dodržiavaniu právnych noriem u odsúdeného. Správanie odsúdeného neumožňuje vysloviť sa v prospech jeho novej prognózy, t. j. že by v prípade prepustenia viedol riadny život na slobode. Takéto očakávanie je u odsúdeného podľa názoru prvostupňového súdu nereálne, pretože odsúdený už mal v minulosti šancu v podobe potrestania formou alternatívnych trestov preukázať, že vie viesť riadny život, túto možnosť nevyužil, opakovane sa dopúšťal trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený. Poukázal aj na resocializačnú prognózu, ktorá je v zmysle hodnotenia ústavu menej priaznivá. Z uvedeného dôvodu prvostupňový súd mal obavu, že aj v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený nebude viesť riadny život, keďže predchádzajúce miernejšie formy potrestania, nemali na odsúdeného žiadny pozitívny vplyv a to ani skôr uložené nepodmienené tresty. Prvostupňový súd bol toho názoru, že odsúdený ako niekoľkonásobný recidivista, spôsobom svojho doterajšieho života neposkytuje garanciu a nezmiernuje obavu z páchania trestnej činnosti. Napriek tomu, že odsúdený v prostredí ústavu na výkon trestu odňatia slobody preukazuje svojim správaním polepšenie, jeho zjavné protiprávne konanie počas pobytu na slobode v čase, kedy sa zjavne výchovný účel trestov nespojených s odňatím slobody minul účinkom, neumožňovali dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu. Pri porovnaní správania odsúdeného na slobode s jeho správaním v ústave na výkon trestu mal prvostupňový súd za to, že k právne aprobovanému správaniu je odsúdený motivovaný a vedený len v prostredí ústavu počas výkonu trestu odňatia slobody, o čom svedčí aj hodnotenie ústavu, z ktorého vyplýva, že v prostredí nútenej izolácie je jeho správanie bezproblémové, avšak z hľadiska osobnostnej štruktúry možno u odsúdeného predpokladať skorú recidívu. Tento záver nepochybne vyplýva aj z trestnej minulosti odsúdeného, keďže ho v minulosti nedokázalo nič motivovať k tomu, aby dokázal žiť riadnym životom na slobode, dodržiavať všeobecné pravidlá spoločenského správania a neporušovať zákony. V prípade odsúdeného preto prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

10. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

11. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd je názoru, že skutočnosti uvedené v napadnutom uznesení neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmienené prepustenie. Zistenia a závery, ktoré v odôvodnení napadnutého uznesenia uvádza prvostupňový súd, a ktoré sú uvedené v tomto uznesení v odseku 8. a 9., považuje sťažnostný súd za relevantné, ktoré sú rozhodujúce pre vyvodenie záveru o tom, či čiastočný výkon trestu odňatia slobody splnil svoj účel do tej miery, aby bolo možné rozhodnúť o tom, že odsúdený má byť podmienené prepustený.

12. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmienené prepustenie. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného.

13. Pre pozitívne rozhodnutie súdu o podmienenom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnutné, aby odsúdený splnil formálnu podmienku (vykonal zákonom ustanovenú časť z výmeru uloženého trestu), prvú a druhú materiálnu podmienku. Súčasťou materiálnych podmienok pre rozhodovanie súdu o podmienenom prepustení je preukázanie, že odsúdený plnením svojich

povinností a svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie, za súčasného preukázania, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Zároveň súd prihliada aj na závažnosť spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave odsúdený vykoná trest.

14. Ustanovenie § 66 ods. 1 Trestného zákona vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienkové prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený, po podmienkovom prepustení, povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení osobnosti odsúdeného, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy, osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, sociálnych pomerov odsúdeného a podmienok, ktoré má vytvorené pre prechod do života na slobode.

15. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

16. Sťažnostný súd len opakuje, že osoba odsúdeného vzhľadom na jeho kriminálnu minulosť (opakované páchanie trestnej činnosti úmyselnej povahy majetkového druhu, desaťkrát súdne trestaný, výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody ukončený dňa 10.09.2017 (konanie na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 9T/9/2017)) nedáva sťažnostnému súdu dostatočnú záruku, že prišlo k polepšeniu odsúdeného (na rozdiel od názoru prvostupňového súdu) a je u neho daný predpoklad, že v prípade podmienkového prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody bude viesť riadny život. Aj keď je správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v súlade s ústavným poriadkom, s poukazom na jeho predchádzajúci výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, je dôvodné skôr konštatovať jeho prispôsobenie sa režimu výkonu trestu odňatia slobody ako vnútornú zmenu v jeho hodnotovej orientácii. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že na nápravu odsúdeného a uvedenie si negatívnych dôsledkov jeho konania nemali vplyv žiadne z predchádzajúcich uložených trestov, nakoľko sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti majetkového charakteru, hoci bol brigádne zamestnaný, pričom prvostupňový súd nekonkretizoval, v čom vidí polepšenie sa odsúdeného a pod obsah tohto pojmu podradil dobré správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody. Je nevyhnutné zohľadniť, že odsúdený po výkone predchádzajúcich trestov mal možnosť na slobode preukázať, že vie viesť riadny život, no odsúdený tieto príležitosti nevyužil, naposledy sa dopustil trestnej činnosti od 30.03.2021 do 02.06.2022, keď maril výkon úradného rozhodnutia, a preto niet sa prečo domnievať, že práve podmienkové prepustenie z aktuálneho výkonu trestu odňatia slobody už splní svoj zákonom sledovaný účel, keď tento účel nebol doposiaľ naplnený žiadnym z uložených a odsúdeným vykonaných trestov. V prípade odsúdeného teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

17. Sťažnostný súd zároveň konštatuje, že len dobré správanie odsúdeného v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody nie je dostačujúce na vyslovenie predpokladu, že bude na slobode viesť riadny život. Pri rozhodovaní o splnení prvej materiálnej podmienky, ide o to rozlíšiť, kedy správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody sú prejavom len vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie ústavu na výkon trestu a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného odôvodňujúcich nádej, že i v budúcnosti povedie riadny život. To znamená, že ak sa odsúdený vo výkone trestu dobre správa, automaticky to neznamená, že sa polepšil a tým splnil prvú materiálnu podmienku. Zmysel podmienkového prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu. Aj keď celkovo hodnotenie odsúdeného vyznieva pozitívne a je z neho zrejmé, že sa odsúdený adaptoval na režim výkonu trestu odňatia slobody, avšak na druhej strane nijako svojou aktivitou nevybočuje z radu, síce režimovo prispôsobených, avšak priemerných väzňov. Hoci bol počas doterajšieho výkonu trestu dvakrát disciplinárne odmenený, tak táto skutočnosť ešte automaticky neznamená, že nastala kladná zmena v jeho hodnotovej orientácii, a teda že možno konštatovať jeho polepšenie. Preukázanie polepšenia odsúdeného je totižto potrebné vyhodnocovať komplexne a taktiež je nevyhnutné zohľadniť aj tú skutočnosť, že plnenie svojich povinností v rámci výkonu trestu odňatia slobody bolo premietnuté do podoby disciplinárnej odmeny.

18. Za daného stavu veci sťažnostný súd zdieľa názor prvostupňového súdu, že podmienkovým prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Z uvedených dôvodov, v prípade podmienkového prepustenia odsúdeného, existuje pre okolitú spoločnosť riziko recidívy (ide o osobu desaťkrát súdne trestanú, páchajúcu trestnú činnosť od roku 2000, resocializačná prognóza sa javí ako

menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy, pričom aktuálne vykonáva trest odňatia slobody v ústave s minimálnym stupňom stráženia s jeho umiestnením do diferenciačnej skupiny „B“ uložený za 3 skutky, ktorými naplnil skutkovú podstatu úmyselného prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona a následne bude vykonávať trest odňatia slobody uložený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona), a preto nemožno dôvodne očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Trestného zákona. Odsúdenému už bola zo strany spoločnosti daná možnosť dokázať, že ďalší výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody v jeho prípade nie je potrebný, avšak túto šancu nevyužil a naďalej páchal protiprávnu činnosť.

19. Pre zvýraznenie správnosti tejto úvahy prvostupňového súdu, sťažnostný súd opakuje, že posúdenie otázky možnej recidívy je vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, no pri skúmaní tejto miery sa vychádza z objektívnych kritérií, medzi ktoré patrí predchádzajúci spôsob života odsúdeného i jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti. Súd môže pri hodnotení osoby odsúdeného zohľadniť skutočnosť, že sa v minulosti dopustil trestných činov a z toho vyvodí príslušné závery z hľadiska jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom a možnosti jeho nápravy a polepšenia. Možnú recidívu v budúcnosti odôvodňuje aj správanie sa odsúdeného v minulosti, nejde teda o subjektívny názor prvostupňového súdu, ale vychádza z objektívnych kritérií, ktorým je odpis registra trestov. Opakované protiprávne konania odsúdeného, za ktoré bol postihnutý trestom (odsúdenia v roku 2000, 2008, 2013, opakovane v roku 2015, 2017, 2019, 2020 a 2022) odôvodňujú záver, že rozhodnutie prvostupňového súdu o jeho podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vychádza zo skutkových zistení prvostupňovým súdom. Formálne deklarovanie snahy odsúdeného viesť riadny život, nebolo ani pre sťažnostný súd dostatočnou zárukou na jeho podmiennečné prepustenie. U odsúdeného badať sklony k páchaniu trestnej činnosti (opakovane páchal majetkovú trestnú činnosť v pomerne krátkych obdobiach), k nerešpektovaniu právneho poriadku, základných noriem občianskej spoločnosti, k nedodržiavaniu zákonných povinností.

20. Tento záver nijakým spôsobom neneguje ani sťažnostná argumentácia odsúdeného ohľadom osvedčenia sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia či poukaz na charakter trestnej činnosti. Hoci sa odsúdený v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia osvedčil, a teda tieto odsúdenia má zahľadené, tak ani výkon týchto predchádzajúcich trestov, či alternatívneho trestu povinnej práce, ho neodradili od páchania protiprávnej činnosti a aj po ich výkone sa opätovne dostal do rozporu so zákonom v podobe spáchania trestných činov. Odsúdený tak dostal zo strany spoločnosti opakovane možnosť preukázať, a to podmiennečným odsúdením či trestom povinnej práce, že „miernejší trest“ na jeho nápravu postačuje, čo sa nestalo a výkon týchto trestov nemal na odsúdeného požadovaný výchovný vplyv najmä z hľadiska resocializácie. Pokiaľ odsúdený vo svojej sťažnosti poukazyval na charakter trestnej činnosti, pre ktorú bol súdne trestaný, tak aj túto považoval sťažnostný súd za nedôvodnú. Odsúdený sa opakovane dopúšťal protiprávneho konania v podobe trestných činov, a teda sa dopúšťal konania, ktoré je zákonom kvalifikované ako trestný čin a to i napriek prechádzajúcim skúsenostiam s trestným stíhaním či výkonmi trestov.

21. Sťažnostná argumentácia odsúdeného, že sa nachádza prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody nie je pravdivá. Odsúdený už bol vo výkone trestu odňatia slobody, keď vykonával trest uložený v trestnej veci Okresného súdu Trnava vedenej pod sp. zn. 9T/9/2017, ktorý vykonal 10.09.2017 (započítaním väzby). Nad rámec uvedeného, aj v prípade, ak by bol odsúdený po prvýkrát vo výkone trestu, táto okolnosť nie je v rámci rozhodovania o podmiennečnom prepustení určujúca, keďže žiaden odsúdený, teda ani ten, ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, nemá na podmiennečné prepustenie „právny“ nárok. Ku každej žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie je potrebné pristúpiť individuálne, reflektujúc pritom špecifiká toho ktorého prípadu.

22. Rovnako tak sťažnostné námietky odsúdeného ohľadom jeho ekonomického a rodinného zázemia nepovažoval sťažnostný súd za dôvodné. Toto zázemie mal odsúdený aj pred výkonom terajších nepodmienečných trestov, ktoré ho však neodradilo v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Samotná proklamovaná snaha obžalovaného o zabezpečenie starostlivosti o chorú matku nie je dôvodom na podmiennečné prepustenie odsúdeného v prípade, ak súd nemá za preukázané splnenie materiálnych podmienok na jeho podmiennečné prepustenie.

23. S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.